

Augustinus over psalm 2

Over de vervolgers van de Heer

'Wat gaan de heidenen dan tekeer en zinnen de volkeren op leegheid? Wat poneren zich de koningen en komen de vorsten samen, tegen de Heer en tegen zijn Christus? (vers 1-2)

Er wordt gezegd *wat dan*, met de betekenis: vergeefs. Zij hebben niet bereikt wat zij wilden: dat Christus uitgewist werd. Dit wordt immers gezegd van de vervolgers van de Heer, die in de Handelingen van de Apostelen worden herdacht.' (1)

Sion is de Kerk

'Ik immers ben als koning aangesteld door hem over Sion, zijn heilige berg, het gebod van de Heer verkondigend. (vers 6-7)

Dit wordt begrijpelijk met het oog op de persoon van onze Heer Jezus Christus. Sion, dat 'uitkijkpunt' betekent, zoals velen uitleggen, kan niet anders verstaan worden dan als de kerk, waar de hele dag door het verlangen opstijgt om de heerlijkheid van God te zien... Dit is dus de betekenis: Ik ben door hem tot koning aangesteld over zijn heilige kerk, die hij berg noemt vanwege zijn verhevenheid en zijn stevigheid..' (5)

De Heer dienen met ontzag en met vreugde

'Dient de Heer met ontzag. Opdat het niet tot hoogmoed leidt, dat tegen jullie gezegd werd: Koningen!... En bejubelt hem met beven! (vers 11) Het is juist dat hier *bejubelt* werd toegevoegd, opdat wat gezegd wordt – *Dient de Heer met ontzag* – niet als neerdrukkend verstaan wordt. Maar wederom, opdat dit laatste niet leidt tot uitgelaten ongepastheid, is toegevoegd: *Met beven*. Dat dit mag leiden tot voorzichtigheid en tot een omzichtige bewaking van de heiligheid...' (9)

Aurelius Augustinus, *Über die Psalmen*. Ausgewählt und übertragen von Hans Urs von Balthasar, Einsiedeln 1996 3^e druk, p. 18-19. (vertalingen van eigen hand)